

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om partiernes udpegning af medlemmer til internationale delegationer [af Jørgen Junior m. fl.].

(Andre selvstændige forslag nr. XXIX. Fremsat 12/3 75).

Forslaget sattes til forhandling.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Det forslag til folketingsbeslutning, som er fremsat af medlemmer af fremskridtspartiet, kan regeringen ikke tage positivt imod. Nu er det jo først og fremmest en opgave, som folketinget må tage stilling til. Det drejer sig om den måde, hvorpå man skal udpege medlemmer til internationale delegationer, og forslaget er en henstilling til regeringen om at sørge for at rette sine anmodninger til folketinget sådan, at medlemmerne bliver udpeget på en sådan måde, at hvis et parti ikke ønsker at lade sig repræsentere, så nedsættes medlemstallet tilsvarende.

Det undrer mig meget, at man fra fremskridtspartiets side vil tage denne magt fra folketinget, fra folketingets præsidium, eller hvem det nu er, der afgør delegationernes sammensætning. Jeg tror, enhver regering bør afholde sig meget stærkt fra at give folketinget specificerede anvisninger på, hvordan man udpeger medlemmer til internationale delegationer. Den nuværende regering agter i hvert fald ikke på denne måde at krænke parlamentet.

Når det så er sagt om det formelle, er der det reelle. Hvor mange medlemmer der skal deltage i internationale konferencer, må jo altid være en afvejning, og i denne afvejning . . . Jeg venter lige, til ordføreren er færdig med at blive manuduceret af hr. Glistrup, så han kan høre, hvad det drejer sig

om, hvis formanden ikke har noget imod det. Når det drejer sig om, hvor mange medlemmer der skal med i delegationer, så er der to hensyn, der må spille ind. Hvor mange skal til for at passe de opgaver, hvor der bør være parlamentarisk indflydelse? Og hvad mener folketinget og/eller regeringen, alt efter hvem der betaler, at kunne ofre på den pågældende aktivitet? Det må være det, der rent sagligt afgør tingene. Hvad kræves der for at løse opgaverne? Hvad vil man ofre på det?

Men som sagt, det kan ikke være regeringen, der skal give folketinget direktiver. Man kan fremsætte ønsker, men det kan ikke være regeringen, der skal begynde at blande sig i, hvordan man får den bedst mulige folketingsrepræsentation. Det trænger vi til ved mange internationale lejligheder.

Ove Hansen (S):

Jeg er enig i de betragtninger, som udenrigsministeren lige har fremsat. Må jeg sige om forslaget til folketingsbeslutning, at det forbavser mig en hel del, at der er et af folketingets partier, fremskridtspartiet, der ikke vil deltage — sådan forstår jeg det — i det internationale arbejde. Jeg finder det internationale arbejde værdifuldt, jeg tror, det kan betyde bedre forståelse de respektive lande imellem, og det skulle da kun være glædeligt og godt, om man kunne opnå bedre forståelse og samarbejde.

Må jeg sige med hensyn til repræsentationens størrelse eller medlemmernes antal, at det er de internationale organer og råd, der bestemmer, hvor mange pladser man skal have, efter landets størrelse, efter landets befolkningstal, og da er det vel rimeligt, at vi udnytter og udfylder de pladser, der tilkommer Danmark.

På embedsmandsplan føres der mange forhandlinger på internationalt plan, og det er fornuftigt og rimeligt. Derfor forbavser det mig, at man nu ligesom vil reducere antallet af parlamentarikere og måske dermed parlamentarikernes indflydelse på det internationale samarbejde. Det ville jeg finde meget uheldigt.

Vi er enig i, at der skal ikke anvendes flere midler end nødvendigt, men det er min opfattelse, at det er også under ret beskedne forhold, vore delegationer rejser ud. Jeg er